

Jean Marie Burgers is geboren 3 december 1920 in Nijmegen. Hij was de zoon van Jan Bernard Marie Burgers en Maria Johanna Anna Ritzen. Hij kwam uit een katholiek gezin.

Hij was in zijn jeugd actief bij Scouting in Hoensbroek.

Na zeven jaar lagere school, volgde hij twee jaar avondtekenschool en een cursus filmtechniek. Na zijn opleiding ging hij werken als filmoperateur in het Royal Theater op Nieuwstraat 78 in Hoensbroek, dat in die tijd eigendom was van de gebroeders Moonen. Daarnaast werkte hij nog als fotograaf. Hij was ongehuwd en woonde bij zijn ouders op Kouvenderstraat 139 in Hoensbroek.

Op 8 januari 1940 werd hij als Gewoon Dienstplichtige ingelijfd bij het 1e Regiment Luchtdoelartillerie. In deze eenheid diende hij als richter van een 20 mm kanon van de luchtdoelartillerie. Op 10 mei 1940, de dag van de Duitse inval in Nederland, kwam hij in krijgsgevangenschap terecht. Korte tijd later, op 23 mei 1940, kwam hij weer vrij en in juni 1940 ging hij met Groot Verlof.

Na de bevrijding van Zuid-Limburg, in september 1944, meldde hij zich vrijwillig aan bij de Bewakingstroepen Nederlandse Binnenlandse Strijdkrachten (B.S.), waar hij op 17 november 1944 officieel in dienst trad. Op 21 maart 1945 werd in Mönchengladbach, in de Duitse deelstaat Noordrijn-Westfalen, het 2e Bataljon, 13e Regiment Infanterie opgericht. Jean Marie Burgers maakte vanaf het eerste begin deel uit van deze eenheid. Hij diende in de 1e Compagnie als PIAT-schutter (1-II-13 R.I.). De PIAT was een Brits anti-tankwapen.

Op 15 augustus 1945 was de capitulatie van Japan een feit en twee dagen later kwam de Indonesische onafhankelijkheidsverklaring. De Nederlandse regering had een troepenmacht ter plaatse nodig om haar gezag te herstellen. Op 15 september 1945 vertrok het 2e Bataljon, 13e Regiment Infanterie vanuit Duitsland naar Aldershot, in het graafschap Hampshire, aan de zuidkust van Engeland. Daar werd het door de Britten uitgerust en opgeleid voor de strijd in Nederlands-Indië. Op 12 oktober 1945 vertrok het bataljon vanuit Liverpool met de SS Alcantara, een ocean liner, die door de Britten was omgebouwd tot troepentransportschip, naar de oost.

Op 11 maart 1946, om 20.00 uur, twee dagen na de landing, kwam Jean Marie Burgers bij Semarang door eigen vuur om het leven. Er was sprake van een noodlottig ongeval. De precieze toedracht is niet bekend. Een dag later werd hij begraven. Zijn graf is te vinden op het Nederlands Ereveld Candi, Semarang, Indonesië.

Jezus † Maria † Joseph † Johannes Ev.
In het H. Misoffer der Priesters en de
geloovigen wordt aanbevolen
de ziel van zaliger

Jean Marie Burgers

geboren te Nijmegen den 3 Dec. 1920
en overleed den 11 Maart 1946 door
een noodlottig ongeval in dienst bij
1e Comp. II. 13. R.I. te Semarang.

Als jongen had Jean bij de verkennerbeweging
de belofte uitgesproken: Ik beloof met Gods ge-
nade mijn plicht te doen tegenover God, de Kerk
en mijn land. Deze belofte is hij trouw gebleven
en bezegeld met zijn leven. God die oneindig
trouw in zijn belofte is, zal zijn trouw gaarne
beloonen en hem in genade ontvangen in z'n hemel.
Voor allen die Jean gekend hebben is deze plot-
selinge dood 'n heiltame les: wees paraat, heden
was het mijn beurt, morgen de uwe. - Moeder,
Vader, zus en vrienden, hoe groot uwe droefheid
ook is, zegt met volle geloofsovertuiging met
Jezus in de Olijfhof: God, Uw wil geschiede en
nu uw zorg over mij in dit leven niet meer
noodig is, help me nu door een herhaald en vurig
gebed. Heer geeft aan Jean de eeuwige rust en
het eeuwige licht verlichte hem. Dat hij ruste in
vrede. Amen.

Druk. N. Herpers, Hoensbroek

Meer informatie

[Jean Marie Burgers \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://JeanMarieBurgers(oorlogsgravenstichting.nl))

[slachtoffers oorlogsgeweld \(heemkundehoensbroek.nl\)](http://slachtoffersoorlogsgeweld(heemkundehoensbroek.nl))

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.